

نقش فعالیت فیزیکی در مدیریت فشارخون بالا: مرور کوتاه

آناهیتا بابک^۱، شیوا روزبهانی^۱، سید مصطفی موسوی ندوشن^۱، راضیه خلیلی نژاد مطلق^۲

مقاله کوتاه

چکیده

مقدمه: فشارخون، یک بیماری شایع و بالقوه تهدیدکننده زندگی است که میلیون‌ها نفر را در سراسر جهان تحت تأثیر قرار می‌دهد. هدف این مقاله بررسی رابطه‌ی بین فعالیت بدنی و فشارخون بالا، برجسته کردن مکانیسم‌های اساسی، مزایا و توصیه‌هایی برای گنجاندن ورزش در استراتژی‌های مدیریت فشارخون بالا است.

روش‌ها: جستجوی متن با کلیدواژه‌های فشارخون بالا، فعالیت بدنی، ورزش، تنظیم فشارخون، اصلاح سبک زندگی، از ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۲ در Google Scholar با هدف یافتن مرتبط ترین مقالات انجام گرفت.

یافته‌ها: فعالیت بدنی به عنوان یک تغییر سبک زندگی کلیدی برای پیشگیری و مدیریت فشارخون بالا شناخته شده است. ثابت شده است که ورزش منظم، باعث کاهش فشارخون، بهبود سلامت قلب و عروق و کاهش عوارض مرتبط با فشارخون می‌شود. ورزش هوایی با شدت متوسط حداقل به مدت ۱۵۰ دقیقه در هفته یا ورزش با شدت شدید به مدت ۷۵ دقیقه در هفته دوبار در هفته با هدف قرار دادن گروه‌های عضلانی اصلی انجام شود.

نتیجه‌گیری: گنجاندن فعالیت بدنی در برنامه‌های روزانه باید به عنوان یک رویکرد غیردارویی مؤثر برای افراد مبتلا به فشارخون بالا یا کسانی که در معرض خطر ابتلاء به آن هستند تشویق شود. تحقیقات بیشتر برای بررسی پروتکل‌های ورزشی بهینه و استراتژی‌های پایین‌دست طولانی مدت برای کنترل پایدار فشارخون ضروری است.

واژگان کلیدی: فشارخون بالا؛ فعالیت بدنی؛ ورزش؛ اصلاح سبک زندگی

ارجاع: بابک آناهیتا، روزبهانی شیوا، موسوی ندوشن سید مصطفی، خلیلی نژاد مطلق راضیه. نقش فعالیت فیزیکی در مدیریت فشارخون بالا: مرور کوتاه. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۳: ۷۹۱-۷۹۴ (۷۸۲) (۴۲): ۱۴۰۳.

سب ستم عصبی سمباتیک، افزایش حس سیست به انسولین و کاهش التهاب سیستمیک است (۲). در این مکانیسم‌ها به روشن شدن اینکه چگونه ورزش می‌تواند به طور مؤثر سطح فشارخون را کاهش دهد کمک می‌کند.

اثر فعالیت فیزیکی بر سطح فشارخون:

مطالعات متعدد تأثیر مثبت فعالیت بدنی بر کنترل فشارخون را نشان داده است. ورزش‌های هوایی مانند پیاده‌روی، آهسته دویدن، دوچرخه‌سواری و شنا می‌توانند سطح فشارخون سیستولیک و دیاستولیک را کاهش دهند (۳). تغیرات مقاومتی، از جمله وزنه‌برداری یا تمرینات با کش مقاومتی نیز اثرات متوضطی برای کاهش فشارخون از خود نشان می‌دهد (۴-۶). تمرین ترکیبی هوایی

مقدمه

فارسی فشارخون، بالا یک اختلال چند عاملی است که تحت تأثیر عوامل زننده، محیطی و سبک زندگی قرار دارد. عدم تحرک بدنی به عنوان یک عامل خطر مهم برای ایجاد و تشدید فشارخون بالا ظاهر شده است (۱). این مقاله، مروری بر نقش فعالیت بدنی بر تنظیم فشارخون و پتانسیل آن برای پیشگیری یا کاهش عوارض مرتبط با فشارخون بالا ارائه می‌کند.

مکانیسم عمل:

فعالیت بدنی منظم، اثرات فیزیولوژیکی مختلفی دارد که به تنظیم فشارخون کمک می‌کند. این مکانیسم‌ها شامل بهبود عملکرد اندوتیال، افزایش زیست فراهمی اکسید نیتریک، کاهش فعالیت

- استادیار، گروه پژوهشی اجتماعی و پژوهشی خانواده، دانشکده پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
- پژوهش عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف‌آباد، نجف‌آباد، ایران
- پژوهش عمومی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

- کارشناس ارشد، مرکز بهداشت استان اصفهان، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

نویسنده‌ی مسؤول: آناهیتا بابک: استادیار، گروه پژوهشی اجتماعی و پژوهشی خانواده، دانشکده پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
Email: babakanahita@yahoo.com

نیاز داشته باشند. گرم کردن مناسب، سرد کردن، و پیشرفت تدریجی شدت ورزش برای به حداقل رساندن خطر عوارض جانبی ضروری است (۱۵).

نتیجه گیری

فعالیت بدنی نقش مهمی در پیشگیری و مدیریت فشارخون دارد. ثابت شده است که ورزش منظم، باعث کاهش فشارخون، بهبود سلامت قلب و عروق و کاهش عوارض مرتبط با فشارخون می‌شود. گنجاندن فعالیت بدنی در برنامه‌های روزانه باید به عنوان یک رویکرد غیردارویی مؤثر برای افراد مبتلا به فشارخون بالا یا کسانی که در عرض خطر ابتلا به آن هستند مورد تشویق قرار گیرد. تحقیقات بیشتر برای کشف پرتوکل‌های ورزشی بهینه و استراتژی‌های پایین‌دی طولانی مدت برای کنترل پایدار فشارخون ضروری است.

سپاسگزاری

این مقاله متوجه از پایان‌نامه‌ی مقطع دکترای حرفه‌ای رشته‌ی پزشکی عمومی با شماره‌ی ۳۹۶۶۳۸ و کد اخلاق IR.MUI.REC.1396.3.638 می‌باشد که در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به انجام رسیده است. بدین‌وسیله از زحمات معاونت محترم پژوهشی و بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تقدیر و تشکر می‌شود.

و مقاومتی ممکن است مزایای بیشتری نسبت به هر یک از روش‌های ورزشی به تنهایی داشته باشد (۷).

نسخه‌ی ورزشی برای مدیریت فشارخون بالا:

برای بهینه سازی اثرات کاهش فشارخون نا شی از فعالیت بدنی، نسخه‌های ورزشی خاص توصیه می‌شود. این دستورالعمل‌ها شامل شدت، مدت، دفعات و پیشرفت تمرین می‌شود. ورزش هوایی با شدت متوسط حداقل به مدت ۱۵۰ دقیقه در هفته یا ورزش با شدت شدید به مدت ۷۵ دقیقه در هفته توصیه می‌شود. تمرینات مقاومتی باید حداقل دوبار در هفته با هدف قرار دادن گروه‌های عضلانی اصلی انجام شود (۸).

مزایای اضافی فعالیت بدنی:

فراتر از کاهش فشارخون، فعالیت بدنی منظم، مزایای بی‌شماری را برای افراد مبتلا به فشارخون بالا ارائه می‌دهد. این موارد شامل بهبود عملکرد قلبی - عروقی، مدیریت وزن (۱۰)، پروفایل لیپیدی بهتر (۱۱)، کاهش مقاومت به انسولین (۱۲)، بهبود وضعیت سلامت روان (۱۳) و کاهش خطر کلی مرگ و میر است (۱۴).

ملاحظات و اقدامات احتیاطی:

در حالی که فعالیت بدنی به طور کلی برای اکثر افراد مبتلا به فشارخون بالا بی‌خطر و مفید است، اقدامات احتیاطی خاصی باید انجام شود. افراد مبتلا به فشارخون شدید یا فشارخون کنترل نشده ممکن است قبل از شروع یک برنامه‌ی ورزشی به معاینه‌ی پزشکی

References

1. Louca P, Menni C, Padmanabhan S. Genomic determinants of hypertension with a focus on metabolomics and the gut microbiome. Am J Hypertens 2020; 33(6): 473-81.
2. Tian D, Meng J. Exercise for prevention and relief of cardiovascular disease: prognoses, mechanisms, and approaches. Oxid Med Cell Longev 2019; 2019(1): 3756750.
3. Alpsoy Ş. Exercise and hypertension. Adv Exp Med Biol 2020; 1228: 153-67.
4. Correia RR, Veras ASC, Tebar WR, Rufino JC, Batista VRG, Teixeira GR. Strength training for arterial hypertension treatment: a systematic review and meta-analysis of randomized clinical trials. Sci Rep 2023; 13: 201.
5. Edwards JJ, Deenmamode AH, Griffiths M, Arnold O, Cooper NJ, Wiles JD, et al. Exercise training and resting blood pressure: a large-scale pairwise and network meta-analysis of randomised controlled trials. Br J Sports Med 2023; 57(20): 1317-26.
6. Edwards JJ, Wiles J, O'Driscoll J. Mechanisms for blood pressure reduction following isometric exercise training: a systematic review and meta-analysis. J Hypertens 2022; 40(11): 2299-306.
7. Salmanpour M, Soori R, H'mida C, Halouani J, Clarck CT, Pournemati P, et al. The effect of 8 weeks of combined interval (resistance-interval training) and combined endurance (endurance-resistance training) on plasma levels of adropin and nitric oxide in males with high blood pressure. Ir J Med Sc 2022; 191(6): 2559-68.
8. Sakamoto S. Prescription of exercise training for hypertensives. Hypertens Res 2020; 43(3): 155-61.
9. Hanssen H, Boardman H, Deisereth A, Moholdt T, Simonenko M, Kräkel N, et al. Personalized exercise prescription in the prevention and treatment of arterial hypertension: a Consensus Document from the European Association of Preventive Cardiology (EAPC) and the ESC Council on Hypertension. Eur J Prev Cardiol 2022; 29(1): 205-15.
10. Elagizi A, Kachur S, Carbone S, Lavie CJ, Blair SN. A review of obesity, physical activity, and cardiovascular disease. Curr Obes Rep 2020; 9(4): 571-81.
11. Morelli C, Avolio E, Galluccio A, Caparello G, Manes E, Ferraro S, et al. Impact of vigorous-intensity physical activity on body composition parameters, lipid profile markers, and irisin levels in adolescents: a cross-sectional study. Nutrients 2020; 12(3): 742.

12. Myers J, Kokkinos P, Nyelin E. Physical activity, cardiorespiratory fitness, and the metabolic syndrome. *Nutrients* 2019; 11(7): 1652.
13. Belcher BR, Zink J, Azad A, Campbell CE, Chakravarti SP, Herting MM. The roles of physical activity, exercise, and fitness in promoting resilience during adolescence: effects on mental well-being and brain development. *Biol Psychiatry Cogn Neurosci Neuroimaging* 2021; 6(2): 225-37.
14. Jeong S-W, Kim S-H, Kang S-H, Kim H-J, Yoon C-H, Youn T-J, et al. Mortality reduction with physical activity in patients with and without cardiovascular disease. *Eur Heart J* 2019; 40(43): 3547-55.
15. Carvalho CJD, Marins JCB, Lade CGd, Castilho PdR, Reis HHT, Amorim PRdS, et al. Aerobic and resistance exercise in patients with resistant hypertension. *Revista Brasileira de Medicina do Esporte* 2019; 25(2): 107-11.

The Role of Physical Activity in Hypertension Management, a Short Review

Anahita Babak^{ID1}, Shiva Rouzbahani^{ID2}, Seyyed Mostafa Mousavi Nodushan^{ID3}, Raziye Khalili Nejad Motlagh^{ID4}

Short Communication

Abstract

Background: Hypertension is a common and potentially life-threatening disease that affects millions of people worldwide. The purpose of this article is to review the relationship between physical activity and hypertension, highlighting the underlying mechanisms, benefits, and recommendations for incorporating exercise into hypertension management strategies.

Methods: Texts were searched with the keywords "hypertension," "physical activity," "exercise," "blood pressure regulation," and "lifestyle modification" from 2019 to 2022 in PubMed, Scopus, and Google Scholar to find the most relevant articles.

Findings: Physical activity is recognized as a key lifestyle modification for the prevention and management of hypertension. Regular exercise can lower blood pressure, improve cardiovascular health, and reduce hypertension-related complications. Moderate-intensity aerobic exercise for at least 150 minutes per week or vigorous-intensity exercise for 75 minutes per week is recommended. Resistance training should be performed at least twice weekly, targeting major muscle groups.

Conclusion: Incorporating physical activity into daily routines should be encouraged as an influential non-pharmacological approach for people with hypertension or those at risk of developing it. Further research is necessary to investigate optimal exercise protocols and long-term adherence strategies for sustainable blood pressure control.

Keywords: Hypertension; Physical activity; Exercise; Risk reduction behavior

Citation: Babak A, Rouzbahani Sh, Mousavi Nodushan SM, Khalili Nejad Motlagh R. **The Role of Physical Activity in Hypertension Management, a Short Review.** J Isfahan Med Sch 2024; 42(782): 791-4.

1- Assistant Professor, Department of Community and Family Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

2- General Practitioner, Islamic Azad University, Najafabad Branch, Najafabad, Iran

3- General Practitioner, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

4- MSc, Provincial Health Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Corresponding Author: Anahita Babak, Assistant Professor, Department of Community and Family Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran; Email: babakanahita@yahoo.com